

ΕΚΚΛΗΣΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΤΑΣ

Ἄδελφοὶ ἐργάται :

Οὐδεὶς ἀγνοεῖ ὅτι ὑπῆρξεν ἐποχή. καθ' ἣν ἡ πενία ἐμάστιζε τόσον ὑμᾶς ὅσον καὶ τὰς οἰκογενεῖας σας καὶ δὲν ὑπάρχει φρόνιμος ἄνθρωπος, ὅστις διακαῶς νὰ μὴ ἐπιθυμῇ καὶ νὰ μὴ εὐχῆται ὀλοφύχως τὴν εὐδωσιν τῶν νομίμων προσπαθειῶν σας διὰ τὴν βελτίωσίν σας τὴν οἰκονομικὴν καὶ τὴν ἀξιοπρεπῆ σας παρὰστασιν τὴν οἰκονομικὴν.

* * *

Σταθῆτε ὅμως πρὸς στιγμὴν καὶ συλλογισθῆτε κάπως βαθύτερον, ὡς τίμοι ἐργάται ποῦ εἶσθε, διὰ μερικὰς ἀρχὰς τῶν λεγομένων κομμουνιστῶν τῶν τόσον ἐπιτηδεῖως καὶ ἀπαισίως δρώντων ἐν τῷ μέσῳ ὑμῶν καὶ μετὰ πολλῆς τῆς πονηρίας διενεργούντων τὸν ἰδικόν σας προσηλυτισμόν.

Ἄνισροι ἐκμεταλλεῦται τοῦ τιμίου σας ἰδρωτός καὶ ὄργανα μίσθαρνα ξένης καταχθονίου προπαγάνδας αὐτοῖ ὑπάρχοντες, ὡς ἄλλαι ἐχιδναὶ μαρμακεραὶ χύνουν τὸ δηλητήριόν τῶν εἰς τὰς ἀφελεῖς σας ψυχὰς φαντασιώδους κατηγορίας ἐκτοξεύοντες κατὰ τῆς ἀγίας ἡμῶν θρησκείας, ἰσχυριζόμενοι ὅτι ἡ χριστιανικὴ θρησκεία συνιστῶσα τὴν πτωχείαν παρορμᾷ πρὸς τὴν δυστυχίαν καὶ ὅτι προστατεύει τὴν πλουτοκρατίαν, ἐξ ἧς κατὰ τὴν ἀντίληψιν αὐτῶν, ἐξαπολύεται ἡ κακοδαιμονία καὶ ἡ ἀθλιότης εἰς τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τοῦ γηίνου τούτου πλανήτου.

Οὐδὲν ὅμως τούτων ψευδέστερον.

Καὶ εἶνε ἄρα γε ἀνάγκη ν' ἀναιρέση τις τὰς ἀνηκούστους ταύτας ψευδολογίας τῶν ἀνθρώπων τούτων ;

Ὁ θεὸς ἰδρυτὴς τῆς θρησκείας μας δὲν ἐγκωμιάζει τοὺς ἀνθρώπους τῆς ἀρετῆς εἰς οἰανδήποτε τάξιν καὶ ἂν εὐρίσκωνται οὗτοι, ἀλλὰ καὶ δὲν ταλανίζει τοὺς πλουσίους τοὺς παραβλέποντας τοὺς πτωχοὺς καὶ ἀνοιξιρμόνως ἔχοντας πρὸς τοὺς πάσχοντας καὶ ὀδυνωμένους ;

Ἄλλὰ προσέτι δὲν καταργεῖ τὸν φυλετικὸν φραγμὸν καὶ δὲν συντρίβει τὸν δουλικὸν θεσμόν διακηρύττων τὴν ἰσότητά μεταξὺ πάντων τῶν ἀνθρώπων, ὅποταν διὰ τοῦ ἀποστόλου τῶν ἐθνῶν βροντοφωνῆ ὅτι δὲν ὑπάρχει βάρβαρος, οὐδ' ἑλληὴν, δούλος οὐδ' ἐλεύθερος ;

Διὰ ποῖον δὲ ἄρα γε λόγον, τόσον εὐκέ-

λως νὰ λησιμονῶμεν ὅτι ὀλοκλήρως ὁ βίος τοῦ θεανθρώπου ὑπῆρξε βίος ἀφαντάστου προσπαθείας πρὸς τοὺς ψυχικῶς τε καὶ σωματικῶς καταδυναστευομένους, ἀνθρώπους, συμπαθείας μάλιστα ἐξιχθείσης μέχρι θυσίας, θυσίας δὲ σταυρικῆς ;

Ἄς μὴ πλανώμεθα :

Ἡ θρησκεία τοῦ Χριστοῦ ἐν μόνον ἀπαιτεῖ καὶ ἀξιοῖ παρ' ἡμῶν, καρδίας ταπεινὰς καὶ ἀγνάς καὶ ἀγαπώσας μέχρι αὐτοθυσίας, κατὰ τὸ ὑπόδειγμα Αὐτοῦ, ἀφ' ἧς ἐδράζεται ὀλοκλήρως τὸ πνευματικὸν καὶ ἠθικὸν αὐτῆς μεγαλεῖον.

Οἱ κορυφαῖοι ὅμως τοῦ κομμουνισμοῦ ἐθελοτυφλοῦντες διακηρύττουν ὅτι ἡ θρησκεία ὡς ἀποτελοῦσα τὸ ὄπιον τοῦ λαοῦ παντὶ σθένει καὶ δι' αὐτῆς ἀκόμη τῆς βίας πρέπει νὰ ἐκρίζωθῃ.

Μόλις ὅμως εἶνε ἀνάγκη νὰ εἴπη τις περὶ τῶν ὀλεθρίων ἀποτελεσμάτων τῆς ἀθρησκείας.

Εἰς πάντας ἤδη τυγχάνουν γνωσταὶ αἱ τραγικαὶ συνέπειαι τῶν πειραματισθέντων ἀθεϊστῶν κομμουνιστῶν εἰς τὴν χώραν ἐκείνην τοῦ Βορρᾶ εἰς βῆρος ἑνὸς ὀλοκλήρου λαοῦ.

Οἱ ἠγήτορες τοῦ κομμουνισμοῦ ἐπηγγέλθησαν τὴν ἰσότητά καὶ τὴν ἀδελφότητα, τὴν χαρὰν καὶ τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ οὐρανοῦ εἰς τοὺς κατοίκους τῆς χώρας τῆς ρωσικῆς, διὰ νὰ σκορπίσουν ὅμως ἐκεῖ, πείναν φρικαλέαν, θλίψιν ἀπερίγραπτον καὶ κακοδαιμονίαν ἀφάνταστον, διὰ ν' ἀποστείλουν μὲ τὸν πλεόν τραγικὸν τρόπον εἰς τὴν ἄλλην ζωὴν ἑκατοντάδας χιλιάδων λαϊκῶν καὶ κληρικῶν καὶ διὰ νὰ μεταβάλουν τὴν ρωσικὴν ἐπικράτειαν εἰς μίαν ἀφόρητον καὶ κατώδυνον ἐπίγειον κόλασιν, ἀλλὰ διὰ ν' ἀποδειχθῇ ἐξ ἄλλου καὶ ἀναντιρρήτως νὰ διαπιστωθῇ, διὰ μυριοστὴν προσέτι φοράν, ὅτι ὅπου πνεῦμα Χριστοῦ δὲν ἐπικρατεῖ, ἐκεῖ ὄχι μόνον οὐδεμία πρόοδος πνευματικὴ καὶ ἠθικὴ ἢ ὑλικὴ τοιαύτη δὲν εἶνε ἐφικτή, ἀλλὰ τούτων τῶν ἀποκτήνωσις καὶ παντός εἶδους ἀποσύνθεσις θέλει κυριαρχεῖ.

Ἄλλὰ πρὸς τί νὰ μακρυλογῶμεν ;

Οἱ ἄνθρωποι αὐτοῖ τοῦ κομμουνισμοῦ μηδεμίαν πραγματικὴν μὀρφωσιν ἔχοντες καὶ στερούμενοι τῆς δεούσης ἐπιχειρηματολογίας, ἐκτρέπονται εἰς παντοίας βωμολοχίας καὶ ἐπονειδίστους ὑβρεολογίας, βαθῆ χαρ-

κτηριστικά γνωρίσματα, χυδασιότητας ψυχικής και διασαλεύσεως ἐγκεφαλικῆς, μέχρι τοιούτου σημείου ἐξικνουμένης, ὥστε καπιλικώτατα νὰ καθυβρίζουν καὶ αὐτὸν τὸν θεάνθρωπον Αὐτρωτὴν μας.

* *

Ἄδελφοί μας!

Ἐξακολουθεῖτε ν' ἀγωνίζησθε πρωτίστως τὸν τίμιον ἀγῶνα τῆς ἠθικῆς σας κατάρτισεως καὶ κατὰ δεύτερον λόγον τῆς οικονομικῆς σας βελτιώσεως, ἀλλὰ καὶ μὴ λησμονήητε ὅτι ἔχετε τὴν ἱεράν ὑποχρέωσιν τὸ ταχύτερον ν' ἀποκηρύξητε τοὺς ἀνθρώπους τούτους τοῦ ἀθεϊσμοῦ, ἀλλὰ καὶ νὰ στιγματίσητε αὐτοὺς ὡς ὀλετήρας τῆς θρησκείας, τῆς οἰκογενείας τοῦ ἔθνους καὶ τῆς ἀνθρωπότητος καθ' ὅλον, νὰ εἰσθε δὲ ἀπολύτως βέβαιοι ὅτι ἐμφορούμενοι ἀπὸ τοιαύτας ἀρχῆς καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον δρώντες, θὰ ἐπισπάσητε τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ ἐφ' ὑμᾶς καὶ θέλετε ἔχει ἀμέριστον τὴν ὑποστήριξιν ἀπόσης τῆς ὀρθοφρονούσης κοινωνίας.

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ

ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΙΣΟΣΤΟΜΟΥ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΩΝ)ΠΟΛΕΩΣ

— Ἐπιστολαὶ ἀποσταλεῖσαι ἐκ τῆς ἐξορίας

1) Πρὸς Ὀλυμπιάδα διάκονον

2) Πρὸς διαφόρους

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Σήμερον, ὅποτε τόσαι θλίψεις μᾶς περικυκλώνουσι καὶ ποικίλαι ὀδύνη μᾶς τρυπῶσι, ἐπωφελέστατον θὰ ἦτο νὰ εἰχόμεν διάφορα βιβλία ἐπαγωγὰ καὶ διαφωτιστικά, τὰ ὅποια θὰ μᾶς παρηγόρουν καὶ ἀνεκούφιζον. Διότι δὲν βλέπετε ὅποιαν ὀδύνην δοκιμάζουσιν οἱ γονεῖς ἀπὸ τὴν ἀπειθειαν τῶν τέκνων, ὅπως θλίψεις ὑφίστανται τὰ ἀνδρόγυνα ἐκ τῆς ἀσυμβιβάστου διαγωγῆς ἐνὸς μέλους; Δὲν παρατηρεῖτε ὅτι αἱ ἀσθένειαι ἐπέρχονται ἀλλεπάλληλοι καὶ αἱ σκληραὶ δοκιμασίαι μᾶς μαστιζοῦσι; Συχνὰς ἔχομεν τὰς ἀπιστίας τῆς φιλίας καὶ καθημερινὰς τὰς οἰκονομικὰς κρίσεις; Ἡ ταλαίπωρος ψυχὴ μᾶς στρέφει ἀπ' ἐδῶ, γυρίζει ἀπ' ἐκεῖ ζητοῦσα παρηγορίαν, πεθοῦσα ἀνακούφισιν, ἀλλὰ δὲν εὐρίσκει οὐδαμῶς ἀσφαλῆς στήριγμα. Καθ' ὅσον διὰ νὰ παρηγορήσῃ ὁ ἄλλος πρέπει νὰ ἔχη διέλ-

θη ἀπὸ τὴν θλίψιν καὶ νὰ ἔχη δοκιμασθῆ ἐκ τὴν κάμινον τῆς στενοχωρίας, ἴνα, ὡς παθῶν ἐκχύσῃ ὅλην τὴν ζωογόνον αὔραν τῆς ἀνακουφίσεως. Καὶ ὅμως ἡ ψυχὴ μᾶς ποθεῖ καὶ ζητεῖ τὸν δυνάμενον νὰ μᾶς ἀνακουφίσῃ. Ἄλλὰ ποῖος ἄλλος δύναται νὰ ὑπάρχη ἀπὸ τὸν ἱερόν Χρυσόστομον, ὁ ὅποιος ἐπὶ τρία ἔτη εὐρίσκετο εἰς τὴν ἐξορίαν δεινῶς μαστιζόμενος ὑπὸ χρονίου ἀρρωστίας καὶ φρικτῶς βασανιζόμενος ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν του; Καὶ ὅμως, ἂν καὶ εὐρίσκετο μέσα εἰς τὴν φλόγα τῶν θλίψεων, καίτοι ἐδοκίμαζε τοὺς φρικτότερους ἐξευτελισμούς, ἐν τούτοις οὐδέποτε ἔχασε τὸ θάρρος του, οὐδὲ ἐπεσκιάσθη ἡ ἐλπίς του ἀλλὰ ὡς ἄλλος γίγας στηριζόμενος ἐπὶ τῆς πίστεως εἰς τὸν Χριστόν, κατώρθωνε ὄχι μόνον νὰ εἶνε καρτερικὸς καὶ ὑπομονητικὸς, ἀλλὰ καὶ ἠδύνατο νὰ παρηγορῆ καὶ νὰ ἐνισχύῃ ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὰς κακουχίας καὶ κακοπαθείας, τὰς ὁποίας ὑπέφερεν, ὅλους τοὺς τεταραγμένους καὶ τεθλιμμένους διὰ τὴν ἀναχώρησιν του ἀπὸ τὴν Κων)λιν. Εἶνε τοσοῦτον τὸ θάρρος τὸ ὅποιον ἐμπνέει καὶ ἡ πεποίθησις, τὴν ὅποιαν ἐμβάλλει, ὥστε πιστεύει κανεὶς ὅτι ὁ ἐξοριστὸς μᾶς εὐρίσκεται ἐν ἄκρῃ ἡσυχίᾳ καὶ ἀναπαύσει καὶ ἀπὸ τὸν τόπον τῆς χαρᾶς καὶ τῆς εὐτυχίας σκορπίζει τὴν παρηγορίαν. Διὰ τοῦτο ἔχω πλήρη τὴν πεποίθησιν, ὅτι, ὅστις παρακολουθήσει μετὰ προσοχῆς τὰς ἐπιστολάς ταύτας τοῦ Χρυσοστόμου, ὄχι μόνον θὰ λάβῃ ἐφόδια ἀδιάσειστα πρὸς παρηγορίαν εἰς πᾶσαν θλίψιν, ἀλλὰ καὶ ὁ μᾶλλον τεθλιμμένος καὶ πικραμένος, θὰ ἀνακουφισθῆ, ὁ σάλος τῆς ψυχῆς του θὰ καταπραῦνθῆ, καὶ εἰρήχη θὰ κατασηνώσῃ μέσα εἰς τὴν καρδίαν του. Πλὴν διὰ νὰ δυνηθῶμεν νὰ παρακολουθήσωμεν τὰς ἐπιστολάς ταύτας, προβαίνομεν εἰς παράφρασιν εἰς τὴν ἀπλήν γλῶσσαν καὶ δημοσίευσιν αὐτῶν, βέβαιοι ὄντες ὅτι προσφέρομεν ἀρκετὸν διαφωτισμὸν εἰς τοὺς πιστοὺς καὶ ἰσχυράν παρηγορίαν εἰς τὰς τεθλιμμένας ψυχὰς. Διὰ νὰ κατανοηθῶσι δὲ ἀκόμη καλύτερον σημειοῦμεν ἐνταῦθα τὰ αἷτια τῆς ἐξορίας τοῦ Ἁγίου πατρός.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ἡμῶν εἰς τὰς Ἐπαρχίας εἶναι ὁ κ. Κων. Καραλής, ὁστις ἐνεργεῖ ἐγγραφᾶς καὶ εἰσπράξεις διὰ λογαριασμὸν τοῦ Περιόδικου μᾶς.

[Ἐκ τοῦ Γραφείου].